

Sygn. akt III U 209/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2022r.

Sąd Okręgowy w S. III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>sędzia Danuta Poniatowska</i>
Protokolant:	<i>Marta Majewska-Wronowska</i>

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 grudnia 2022r. w S.

sprawy **J. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o ustalenie wysokości kapitału początkowego

w związku z odwołaniem J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 5 kwietnia 2022 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i do ustalenia wysokości kapitału początkowego J. S. przyjmuje okres jego zatrudnienia w Ośrodku (...) w P. T. w okresie od (...) do (...). w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy.

UZASADNIENIE

Decyzją z (...) r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2022 poz. 504), odmówił J. S. ponownego ustalenia kapitału początkowego.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że J. S. nie udowodnił zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy za okres wykazany świadectwem pracy z (...) r.

W odwołaniu od tej decyzji J. S. domagał się jej zmiany i uwzględnienia do ustalenia wysokości kapitału początkowego okresu zatrudnienia od (...) r. do (...) r. Twierdził, że był zatrudniony w tym okresie w pełnym wymiarze czasu pracy, na dowód czego wnosił o przesłuchanie świadka.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał podstawy skarżonych decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

J. S. urodził się (...) Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. z (...) r. przyznano mu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, początkowo okresowo, a następnie na stałe (decyzje k. (...) i (...)akt rentowych „I”).

Wniosek w sprawie kapitału początkowego J. S. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.(...) r. Organ rentowy decyzją z (...) r. ustalił kapitał początkowy, przyjmując okresy składkowe: 11 lat i 21 dni oraz okresy nieskładkowe: 1 miesiąc. W decyzji ustalono wartość kapitału początkowego na 1.01.1999 r. – (...) zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił urlopu bezpłatnego od (...) r. do (...) r. i od (...) r. do (...) r. oraz zatrudnienia w Ośrodku (...) od (...) r. do (...) r. z uwagi na to, że w świadectwie pracy nie wskazano wymiaru czasu pracy.

Do kolejnego wniosku w sprawie kapitału początkowego złożonego (...), J. S. dołączył oświadczenie o braku dokumentów, dotyczących zatrudnienia w Ośrodku (...) od (...) do (...), pismo Urzędu Miejskiego w S. z 10.02.2022 r., potwierdzające brak w archiwum dokumentów tego pracodawcy oraz zeznanie świadka H. K., potwierdzające ten okres zatrudnienia wnioskodawcy w pełnym wymiarze czasu pracy (akta rentowe (...)).

Zakwestionowane świadectwo pracy (k. (...) akt rentowych I) posiada wszelkie cechy autentycznego dokumentu. Sporządzone zostało wS. (...)r., zaopatrzone w pieczęć nagłówkową Ośrodka (...) P. T. (pieczęć nie jest czytelna w całości), zawiera liczbę porządkową dziennika: L.dz. (...) oraz pieczęć imienną i podpis nieczytelny zastępcy kierownika ds. administracyjno-gospodarczych J. B.. Z zapisów w świadectwie wynika, że J. S. zatrudniony był w tym ośrodku na podstawie umowy o pracę, jako pracownik stały w niepełnym wymiarze czasu pracy od (...) r. do (...) r., na stanowisku (...), z wynagrodzeniem miesięcznym (...) zł. Stosunek pracy został rozwiązany na zasadzie porozumienia stron i porozumienia między zakładami pracy. Zakładem pracy, który „przejął” na zasadzie porozumienia stron odwołującego się była (...) w S.. J. S. był tam zatrudniony od (...) r. do (...) r. na podstawie umowy o pracę, jako pracownik stały w niepełnym wymiarze czasu pracy, tj. na 1/2 etatu (świadectwo pracy z (...) r. k. (...) akt rentowych „I”).

Sąd poszukiwał akt osobowych odwołującego z tego okresu zatrudnienia oraz akt osobowych z okresów zatrudnienia u kolejnych pracodawców (k. (...) -(...), notatka k. (...) archiwa k. (...)). Poszukiwania nie przyniosły spodziewanego rezultatu. Nadesłano jedynie akta osobowe odwołującego się, dotyczące zatrudnienia w Browarze (...) sp. z o.o. w S. od (...) r. do (...) r. (koperta k. (...)). Znajduje się w nich kwestionariusz osobowy, brak jednak adnotacji o wcześniejszych okresach zatrudnienia, czy świadectw pracy wystawionych przez poprzednich pracodawców. Akta te zawierają natomiast pismo podpisane przez Zastępcę Prezesa Zarządu (...) w S., gdzie odwołujący się był zatrudniony (przejęty) po zakończeniu działalności ośrodka (...). W piśmie tym wyrażono zgodę na jego dodatkowe zatrudnienie w (...) w S..

Przesłuchana w sprawie w charakterze świadka H. K. (k. (...)) zatrudniona była w Ośrodku (...), w tym samym okresie, co odwołujący się. Na rozprawie okazała świadectwo pracy z (...)r. wystawione przez Ośrodek (...) - Z. S. w P. T. stwierdzające, że H. K. była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy jako pracownik stały od (...) r. do (...) r. na stanowisku(...), ostatnio (...). Stosunek pracy rozwiązany został na zasadzie porozumienia stron i porozumienia między zakładami pracy. Świadectwo pracy opatrzone zostało pieczęcią nagłówkową pracodawcy i pieczęcią imienną kierownika ośrodka (...) - B. W. podpis nieczytelny.

Należy zwrócić uwagę, że wprawdzie J. S. pracę rozpoczął rok później, ale rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło w tym samym czasie i na tej samej podstawie, co wiązało się z zakończeniem działalności ośrodka i przejściem pracowników przez Spółdzielnię (...), prowadzącą m.in. stołówkę w Urzędzie (...)w S..

J. S. był (...). Naprawy samochodów wykonywał na terenie warsztatu, który prowadził jego ojciec w S.. W ośrodku wypoczynkowym były 3 samochody: (...). W sezonie letnim pracowały na potrzeby ośrodka, po sezonie obsługiwały stołówkę działającą przy Urzędzie (...) w S.. Samochody do naprawy podstawiali mu kierowcy, wskazując co nie działa prawidłowo. Po wykonaniu naprawy samochody odbierali. Kierowca ewidencjonował zlecenia na naprawy samochodów. Pracę odwołującego się nadzorował też kierownik W., który przyjeżdżał co pewien czas, nawet kilka razy w tygodniu na teren warsztatu. Sprawdzał, co zostało zrobione, odbywało się to w formie ustnej. Zdarzało się,

że kierowca był 3-4 razy dziennie w warsztacie ze zgłoszeniem usterki, a czasami nie był ani razu w ciągu tygodnia. Ponadto odwołujący się wzywany był na teren ośrodka do różnych napraw (klamka się urwała, barierka pękła). Przyjeżdżał kierowca i mówił, że trzeba jechać na naprawę. Nie podpisywał codziennie listy obecności i nie zgłaszał się codziennie na teren ośrodka. Listę podpisywał przy odbiorze i kwitowaniu wynagrodzenia. Przyjeżdżała wówczas na teren ośrodka kasjerka Urzędu (...) wypłacała pensję wszystkim tam zatrudnionym. Swój czas pracy J. S. określił jako nienormowany, określony wymiarem zadań. Po sezonie wnioskodawca naprawiał samochody, które jeździły w Urzędzie (...) i te które obsługiwały stołówkę. Samochody ciągle wymagały napraw, a zaopatrzenie trzeba było dowieźć codziennie.

W świadectwie pracy J. S. określono wynagrodzenie w wysokości (...) zł miesięcznie. Wskazane wynagrodzenie stanowiło więcej niż najniższe wynagrodzenie ustalone w tamtym okresie - najniższe wynagrodzenie obowiązujące w gospodarce społecznej przez cały sporny okres zatrudnienia wynosiło (...)zł (inf. ze strony ZUS). Ponadto zatrudniona ostatnio na stanowisku (...) H. K. zarabiała miesięcznie (...)zł (zapis w jej świadectwie pracy). Wskazuje to na wymiar czasu pracy J. S. wyższy niż pół etatu. Na wymiar 1/2 etatu wskazuje natomiast kolejny pracodawca, który „przejął” pracowników likwidowanego ośrodka, czyli (...).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe daje podstawę do ustalenia, że J. S. zatrudniony był w Ośrodku (...) –Z. S. w P. T. od (...) r. do (...) r. w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości (...) zł.

Sąd zważył, co następuje:

Jak stanowi art. 173 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2022 poz. 504), kapitał początkowy jest obliczany dla każdego ubezpieczonego urodzonego po 31.12.1948 r. a przed 1.01.1999 r., opłacającego składkę na ubezpieczenia społeczne lub za którego składkę tę opłacał płatnik składek. Stanowi on rodzaj rozliczenia z systemem ubezpieczeń społecznych obowiązującym przed 1999 r. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1.01.1999 r. Stosownie do art. 15 ust. 1 ustawy emerytalnej, podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Do podstawy wymiaru świadczenia przyjmuje się zatem składniki wynagrodzenia (przychód, dochód), które w rozumieniu przepisów o podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, obowiązujących we wskazanym przez wnioskodawcę okresie, podlegały składce na ubezpieczenia społeczne. Nie uwzględnia się natomiast składników wynagrodzenia wyłączonych z tego obowiązku.

Natomiast zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 ppkt a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2022 poz. 504), za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. okresy zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia na obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne.

W ocenie Sądu, nie budzi wątpliwości, że J. S. zatrudniony był w Ośrodku (...) – Z. S. w P. T. od (...)r. do(...) r. w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości (...) zł. i za ten okres był obowiązkiem opłacania składki na ubezpieczenia społeczne.

Ponieważ J. S. w spornym okresie był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy z obowiązkiem odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne, należy ustalić wnioskodawcy ponownie kapitał początkowy, z uwzględnieniem tego okresu.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji wyroku.